

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 9 maj 1939 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om höjning av tilläggstullen å handskar m. m.

(1:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 89 i första kammaren av herr *Karl Karlsson* samt nr 231 i andra kammaren av herrar *Persson* i Vinberg och *Hagberg* i Malmö, har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, dels att tilläggstullen för handskar vid tulltaxenr 303 (statistiskt nr 671) höjes från 300 till 1,200 kronor för 100 kilogram, dels ock att delar av läder eller skinn till handskar, hänförliga till sagda nummer, åsättas en tilläggstull av 600 kronor för 100 kilogram».

Beträffande motiveringen för dessa förslag, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen nr 89 i första kammaren.

Vid behandlingen av motionerna har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen E. Sandquist såsom sakkunnig.

Bestämmelserna i tulltaxan rörande handskar hava för närvarande följande lydelse.

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	Arbeten av läder och skinn	Tull för 100 kg kronor
302	670	handskar: grövre arbetshandskar; ävensom, oavsett materialet, fäkt- och boxhandskar N	150: —
303	671	andra slag; ävensom delar av läder eller skinn till handskar, hänförliga till detta nummer	N 600: —

De handskar, som falla under tulltaxenr 303, draga enligt förordning den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa förutom grundtullen en tilläggstull av 300 kronor för 100 kilogram. Denna tilläggstull utgår icke för under sistnämnda rubrik upptagna delar av läder eller skinn till handskar.

De i motionerna framlagda förslagen innebära, att tullen för handskar hänförliga till tulltaxenr 303 ävensom delar av läder och skinn till dylika

handskar skulle fördubblas. Beträffande handskar skulle detta ske genom höjning av tilläggstullen från 300 till 1,200 kronor för 100 kilogram samt beträffande för handskar avsedda delar av skinn och läder genom att dessa varor åsattes en tilläggstull av 600 kronor för 100 kilogram.

Till stöd för de föreslagna tulländringarna hava motionärerna anfört i huvudsak följande.

Den svenska handskindustriens ställning i konkurrenshänseende hade under senare år allt mera försämrats. Konsumtionen av handskar hade visserligen stigit, men införseln hade ökat i långt högre grad. Införseln hade sålunda under femårsperioden 1934—1938 fördubblats, och stegringen hade varit särskilt markerad under det senaste året. Den ökade importen hade helt naturligt medfört, att läget försämrats för den inhemska fabrikationen av handskar, och man hade under år 1938 allmänt nödgats begränsa arbetstiden till vissa dagar i veckan. Med hänsyn till den konkurrens, som förekomme inom landet, hade man anledning antaga, att tullförhöjningen väsentligen skulle komma att verka såsom ett marknadsskydd och sålunda, särskilt ifråga om de enklare handskarna, ej leda till en icke motiverad prisstegring.

Införseln av handskar m. m. fallande under talltaxenr 303 (statistiskt nr 671) omfattade under åren 1930—1938 följande kvantiteter och värden:

År	Kg	1,000 kronor	År	Kg	1,000 kronor
1930	41,375	2,938	1935	20,699	1,540
1931	37,390	2,408	1936	23,740	1,632
1932	22,481	1,349	1937	26,451	2,197
1933	20,250	1,422	1938	40,705	3,053
1934	19,049	1,275			

Tillverkningen av handskar inom landet omfattade under åren 1931—1937 följande kvantiteter och värden:

År	1,000 par	1,000 kronor	År	1,000 par	1,000 kronor
1931	378	1,722	1935	1,225	4,632
1932	482	2,181	1936	1,417	5,396
1933	690	2,811	1937	1,411	5,377
1934	853	3,396			

Beträffande tillverkningen år 1938 föreligga ännu icke officiella statistiska uppgifter. Av uppgifter, som under hand införskaffats, synes emellertid framgå, att tillverkningen år 1938 i jämförelse med 1937 undergått någon, churu icke särdeles betydande, minskning.

Sveriges import av handskar fallande under stat. nr 671 har under ett antal år varit fördelad på olika länder på sätt framgår av den å sid. 13 inlagda sammanställning, där även importvärdet per kilogram anges.

	1930		1935		1937		1938	
	kg	kr./kg	kg	kr./kg	kg	kr./kg	kg	kr./kg
Tjeckoslovakien	16,761	54.50	13,556	59.—	16,455	73.—	20,335	72.50
Tyska riket	13,855	61.—	2,450	109.—	2,713	129.—	4,376	84.50
Frankrike	5,274	170.—	2,790	117.—	3,671	102.—	8,588	75.50
Italien	2,764	56.50	583	80.—	777	53.—	959	72.—
Ungern	25	58.—	87	71.—	400	76.—	2,182	78.50
Övriga länder	2,696	—	1,053	—	2,355	—	4,355	—
	41,375	71.—	20,699	75.—	26,457	82.50	40,705	75.—

Av förut lämnade uppgifter framgår bland annat, att importen åren 1930 och 1938 uppnådde i det närmaste samma värde av cirka 3 miljoner kronor. Under den mellanliggande tiden sjönk importen till ett minimivärde år 1934 av mindre än hälften av nyssnämnda totalvärde och under samma period ökade den inhemska tillverkningen ganska jämnt till och med år 1936 för att år 1937 undergå en obetydlig minskning. Värdet av den inhemska tillverkningen har åren 1934—1937 uppgått till i runt tal närmare tre fjärdedelar av sammanlagda värdena av importen under stat. nr 671 och den svenska tillverkningen.

Efter därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran har utskottet emottagit ett av kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt avgivet utlåtande i anledning av ifrågavarande motioner.

För egen del hava *ämbetsverken* avstyrkt motionerna. Vid utlåtandet har fogats ett av kommerskollegium den 23 februari 1939 till Konungen avgivet utlåtande över en framställning om bland annat höjning av tullbeläggningen å handskar m. m., fallande under tulltaxenr 303, till 3,600 kronor för 100 kilogram. Vid sistnämnda utlåtande hade fogats bland annat i ärendet avgivna yttranden från handelskamrarna i Stockholm, Malmö, Göteborg och Gävle. Av nämnda yttranden framgår beträffande nu ifrågavarande spörsmål i huvudsak följande:

Stockholms handelskammare, som erfarit att 1938 års tulltaxerevision vore sysselsatt med utredning av frågan om tullbeskattningen av handskar, anser sig icke böra nu taga närmare ställning till det föreliggande spörsmålet utan hemställer, att ärendet icke måtte föranleda annan åtgärd än att handlingarna i detsamma överlämnas till tulltaxerevisionen.

Handelskammaren i Malmö hemställer, att framställningen på sådant sätt måtte bifallas, att grundtullen vid stat. nr 671 höjes från nuvarande 600 kronor till 1,200 kronor för 100 kilogram samt att tilläggstullen vid samma stat. nr i vad den avser handskar, andra slag, höjes från 300 till 600 kronor för 100 kilogram.

Handelskammaren i Göteborg avstyrker framställningen i vad den avser ökad tull å handskar.

Handelskammaren i Gävle tillstyrker, att ifrågavarande tullskydd måtte ökas till en storlek, som ej alltför mycket underskrider vad i framställningen begärts. Handelskammaren avstår dock från att uttala sig angående tullsatsens storlek, med hänsyn till att frågan om tullbestämning för handskar, enligt vad handelskammaren erfarit, lär vara föremål för utredning av 1938 års tulltaxerevision.

I sitt ovannämnda utlåtande den 23 februari 1939 har *kommerskollegium* efter att hava redogjort för de senare årens import- och tillverkningsstatistik rörande nu ifrågavarande varuslag anfört bland annat följande:

Uppgifterna över importens storlek under senare år visade en starkare importökning under år 1938 än under de närmaste föregående åren. Att ökad förbrukning inom landet bidragit här till förefölle ganska klart, enligt de upplysningar kollegium mottagit. Sålunda syntes en markerad förskjutning i konsumtionen från tunna vantar till handskar kunna konstateras inom detaljhandeln under de senaste högkonjunkturåren, en utveckling, som även avsått spår i handelsstatistiken för vantar. Det vore emellertid för kollegium svårt att avgöra, i vad mån importvarorna dessutom kunnat undantränga de svenska varorna genom övermäktig priskonkurrens. Det förhållandet, att arbetskonflikt hade rått i Malungsdistriktet under 1938 års första månader och att pågående löneförhandlingar vid många av landets övriga handskfabriker i viss mån verkat återhållande på vederbörande företags förhandlingar om leveransavtal, syntes i varje fall ha förorsakat en minskning av den svenska produktionen, oberoende av den utländska konkurrensen.

Av sökanden hade för kollegium företetts ett flertal prov å importerade handskar med åtföljande kalkyler över importpris och kostnader för tillverkning inom landet. Av dessa uppgifter och av upplysningar, som kollegium under hand inhämtat från personer, verksamma inom handeln med handskar, syntes i stort sett framgå följande. Beträffande handskar av högre enhetsvikt, exempelvis tyngre fodrade handskar, syntes nuvarande tullskydd få anses vara tillräckligt för att de svenska fabriker skulle hava en viss, ej alldeles obetydlig konkurrenskraft gentemot utlandet. Beträffande lättare handskar och särskilt i de fall, då dessa på grund av tillverkningsätt o. s. v., vore mera arbetskrävande, syntes däremot för de svenska tillverkningarna möta svårigheter, ibland rätt markerade, att hävda sig i konkurrensen. Härvid måste emellertid också tagas hänsyn till, att dessa slag av handskar i rätt stor utsträckning finge anses vara modevaror, i fråga om vilka priset ej bleve ensamt avgörande för avsättningen.

I sitt utlåtande den 23 februari 1939 berörde kommerskollegium jämväl frågan om lämpligheten och möjligheterna att åstadkomma en differentiering efter handskarnas vikt av förevarande tullsats. Härom yttrade kollegiet med stöd av under hand från 1938 års tulltaxerevision inhämtade uppgifter följande:

Revisionen hade undersökt möjligheten att åstadkomma den ifrågasatta differentieringen vid en sådan viktgräns, att de ovan angivna tunnare och av finare skinn bestående handskarna, beträffande vilka den utländska konkurrensen vore mest kännbar, skulle kunna beläggas med högre tull. Tills vidare hade man emellertid ej funnit någon godtagbar lösning av detta spörsmål. Däremot kunde tänkas, att en något högre viktgräns kunde påfinnas,

varigenom, förutom i tulltaxenr 302 redan upptagna slag av handskar, även som exempelvis ishockeyhandskar kunde fränskiljas den högst tullbelagda gruppen och således komma i åtnjutande av en lägre tullsats. För bedömandet av det nu förevarande ärendet syntes emellertid denna omständighet sakna egentlig betydelse.

Önskade man bereda ökat tullskydd åt tillverkningen av tunnare handskar, syntes sålunda ej kunna undvikas, att vissa dylika handskar, som försetts med foder och därigenom ökat i vikt, komme att falla utanför viktgränsen och sålunda draga lägre tull än vad som avsetts.

Efter det ämbetsverken avgivit sitt ovannämnda utlåtande har kommerskollegium till utskottet ingivit ett av Stockholms handelskammare i ärendet avgivet yttrande, vari handelskammaren avstyrkt motionerna.

Av den officiella statistiken framgår, att importen av handskar, hänförliga till tulltaxenr 303, samt delar av läder eller skinn till sådana handskar under åren 1934—1937 visserligen undergått en ganska betydande stegring, men att den inhemska framställningen av dylika varor under samma tidsperiod i än högre grad ökats. Den svenska handskfabrikationen har under dessa år tillgodosett närmare tre fjärdedelar av den inhemska förbrukningen. Det är först under år 1938, som en förskjutning av den inhemska handsktillverkningens volym till förmån för importen gjort sig i högre grad märkbar. Sålunda har införseln sistnämnda år företett en kraftig uppgång, medan den svenska produktionen, såvitt av lämnade uppgifter framgår, icke uppvisat någon större förändring i jämförelse med närmast föregående år. Detta torde åtminstone i någon mån hava sin förklaring däri, att, enligt vad för utskottet uppgivits, de svenska handskfabrikerna på grund av olika omständigheter icke varit i stånd att öka sina leveranser i samma proportion som efterfrågan på handskar stegrats. Denna ökade efterfrågan torde emellertid till följd av de goda konjunkturerna i betydande grad ha inriktats på sådana mera dyrbara eller särskilt modebetonade handskar, som på grund av den begränsade hemmamarknaden icke med fördel kunna tillverkas inom landet. Beträffande dessa slag av handskar, för vilka tullen i vissa fall obestriddligen är mycket låg i förhållande till varuvärdet, skulle en tullförhöjning knappast bliva till större nytta ur den inhemska tillverkningens synpunkt. Vad åter angår handskar av de mera vanliga typerna och kvaliteterna, synes tullen vara av den storlek, att den i skälig mån tillgodoser industriens behov av skydd mot den utländska konkurrensen.

På grund av vad sålunda anförts och då ett bifall till motionerna skulle kunna medföra ogynnsamma verkningar i handelspolitiskt hänseende, får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I: 89 av herr Karl Karlsson och II: 231 av herrar Persson i Vinberg och Hagberg i Mal-

Utskottet.

mö, om höjning av tilläggstullen å handskar m. m., icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 maj 1939.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bång, Viktor Larsson, Heiding, Sjödahl, Velanders, Ekman, Gustaf Björkman, Robert Berg* och *Sylwan*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Olsson* i Gävle, *Ericson* i Boxholm, *Johanson* i Huskvarna, *Werner* i Hultsfred, *Hammarlund, Blomquist, Hagberg* i Malmö, *Jonsson* i Skedsbygd, *Falk* och *De Geer* i Lesjöfors.
